

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60. szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Helyben házhoz, hordva, vidékre postán küldve: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 3 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében

Felolós szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Írtekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garandósor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garandósor 3 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetéseket és nyílttéri cikkeket díja előre fizetendő.

Igazság, magyarság.

Brassó, okt. 3.

Uj évnegyed. Uj előfizetési felhívás. Milyen régi dolgok ezek. Csak-ugyan nincs semmi „uj” a nap alatt. De bár volna legalább egy-két uj előfizető! Minden évnegyedkor elmondjuk a kis mondókánkat, mint a hogy a daryak, a fecskék ősszel pontosan hazaérkeznek. Hanem ezek a költöző madarak legalább kedvükre csinálhatják: odamennek, a hová jólesik menniök, s a hol azután gondtalanul élhetnek. A „Brassói Lapok” ellenben ide van kötve Brassóhoz, a brassói és brassómezei magyarsághoz: itt élnie vagy halnia kell.

Nos, mi élni akarunk. Bármilyen küzdelmesen, de élni. A hozzávaló jogot megszerezte lapunk, a mikor megszületett. Azóta ez a jog erősebb lett, hogy napilappá alakult, s megdönthetetlen az által, hogy ma is él. Mert nem utolsó dolog napilapot fenntartani Brassóban. Atlasz csak eltarhatta valahogy vállain az eget, ő félisten volt, de nekünk emberföltötti feladat a

„Brassói Lapok”-at fenntartani, mert mi csak emberek vagyunk. Csak emberek, s csak kevesen. S a kik körülünk sorakoznak, a jó, a hűséges, a hazafias előfizetők, azoknak a számát sem kell napokig olvasni. Sziveskedjenek csak elképzelni, mennyi munkát és odaadást kíván egy napilap ellátása. Mikor e sorokat írjuk már egy másik cikkre is szükség van. Tárcazt is kell szerezni. Hírek nélkül nem jelenhetünk meg. A napieseményeket figyelemmel kell kísérni; egy-egyhez hozzászólani. És mindezzel nem lehet várni sem egy hétig, sem napokig, sem holnapig — mindennek most kell meg lennie.

És meg van akadálytalanul. Pedig ezek még a kisebb nehézségek. A nagyobb, hogy nem az egész magyarság áll mögöttünk. Erős, szilárd, tekintélyes organum lehetne a miénk, a „Brassói Lapok”, ha bármikép osztatlan volna az az erő, a mit magyarságunk ma szétpazarol. De nincs is értelme, hogy ez így maradjon. Ha az elvek közössége egyesíthet bennünket egyebütt, a hazafias küzdelmek egyéb porondjain, miért ne egyesül-

hetnénk itt is, a sajtóban, a mely vágyaink, érzéseink igaz tolmácsa?

Vagy lehet valakinek kifogása a „Brassói Lapok” higgadt-sága, hazafisága és lelkes tevékenysége ellen? Nem dolgozunk mi eleget? Nem dolgozunk a hazaszeretet égő hevével, a magyarság hűséges szolgálatával? Van-e egyetlen sora ennek a lapnak, a mit nem a legtisztább tárgyilagosság, nem a legbuzgóbb honszeretet, nem a közügyek lelkes szeretete irat meg velünk? Bántunk-e mi valamikor személyt, izlést, közérdeket, társadalmi vagy politikai osztályt, nemzetiséget vagy felekezetet?

Mint szívünk, tollunk is az igazságé, s a magyarságé. Ebben a jelenben akarunk győzni, s e győzelem kivívásához kérjük magyarságunk lelkes támogatását.

Belföld.

Brassó, okt. 3.

A házszabályok revíziója tárgyában kiküldött képviselőházi bizottság Szilágyi Dezső elnöklése alatt szombaton ülést tartott.

Egyszerre megáll a kocsi, a bátyám fölraz.

— Megérkeztünk? kérdém álmosan.

— Szállj le! — mondá ő felelet helyett.

Egy hidra léptünk, a lovakat meg lehajtották a hid alá itatni

— Nézz körül — szólt a bátyám — a Küküllő hídján állunk. Ez a segesvári csatatér.

Karjával végigmutatott a völgyön, aztán halkan hozzátette:

— Itt esett el Petőfi Sándor.

Hallgattunk egy darabig. Lebámultunk az alattunk zugó vízbe, melynek habjaival a hold sugarai enyelegtek.

— Ha elesett — tette hozzá a bátyám.

— Elesett, bizonyos, hogy elesett. Meghalt — mormogott maga elé Puskás bácsi.

Ujra csönd lett.

— Tudom, mert itt voltam — folytatta Puskás.

— Láttá elesni?

— Nem, de tudom, hogy meghalt. Hej, véres napja volt az a magyarnak.

A „Brassói Lapok” tárczája.

Kiáltás az éjszakában.)

— A „Brassói Lapok” tárczája.

Elmémet visszafordítom a multba és emlékezem.

Oh, de nézz visszaemlékezni!

Ha a jövőre gondolok, elmém mint az ifjú sas, merészen repül az ég felé, hol a dicsőséget és halhatatlanságot osztogatják.

De ha visszapiillantok a multba, elmém olyan, mint a messziről jött vándormadár: lassan jár, meg-megáll pihenni s fáradt szárnylebbentései alig viszik előre.

Mintha félné behatolni az eltemetett, elleledett multba. Mintha azt mondaná: Vigyázz, a mi benne kellemes volt, azt elé nem idézed; a mi benne kellemetlen volt, azt jobb, ha fel nem bolygatod.

Ime, a mi jót életedben élveztél, annak terajta semmi nyoma, de a mi rossz veled

*) Felolvasta a szerző a szeptember 24-iki Petőfi-ünnepen, Nagy-Károlyban.

történt, az beléd véste bélyegét: egy csalódást szivedbe, egy ránczot a homlokodra, ősz hajszálakat a fejedre.

A rossz tehát erősebb, mint a jó. Ne nézz hátra!

És én mégis hátranézek.

És innen, a nagy köpaloták között bódultan, lihegve futkosó szegény emberek közül elszáll a lelkem valahová messze... S látok alakokat, a kiket valaha régen ismertem... s az elporladt alakok révén eltelejtett történetek csendülnek meg lelkemben.

Emlékezem...

Tavaszi volt, édes, illatos tavasz. És mi ez édes, illatos tavaszhoz egy holdas éjszakáján szekéren haladtunk Székely-Udvarhelyről Segesvárra.

Háman voltunk: a bátyám, én és Puskás bácsi, a vén székely birtokos; az apró székely macskák lassan koczogtak, a szekér zörgött s én a két ember lábánál, a kasban ülve, édesdeden aludtam. Kicsi fiu voltam még.

tott, a melyen a kormány részéről Széll Kálmán miniszterelnök volt jelen. A bizottság előadónak Rohonyi Gyula bizottsági jegyzőt választotta meg.

Szabadka város közgyűlésén Mamuzics Ágost követelte a polgármestertől, hogy számoljon el a félmillió kölcsönnel, mert neki gyanúja van, hogy visszaélést követtek el. A polgármester rákiáltott Mamuzicsra: — Ön gazember, csaló! Ezzal felragadta vasbotját és Mamurics ügyvédnek rontott! Ez töltött revolvért huzott elő zsebéből és így kiáltott a polgármesterre: — Lelőlek gazember, mint egy kutyát. A rendőrkapitány közbe ugrott, a főispán pedig fel függesztette a gyűlést.

Külföld.

Brassó, okt. 3.

A belgrádi ítőtönítelő bíróság Barjaktarovics Miloje esperest felségsértésért 15 évi fogságra ítélte.

Óriási földrengés volt Törökországban az Aidin vilajetben. 12,932 ház beomlott, 788 ember életét veszítette és 657 ember megsérült.

Jótekonyczélú estély.

Brassó, okt. 3.

A „Brassói Unitárius Leányegyház” tegnapelőtti jótekonyczélú sikerült estélye úgy látszik megnyitója volt a brassói magyarság hasonló mulatság sorozatának. Az estély válogatott műsora s a rendezőség lelkiismeretes buzgalma előkelő és mégis családias jellegű hallgatóságot gyűjtött össze az „Orient” nagytermébe, melynek minden asztalát — már esti fél 8 órakor — vidám és hangulatteljes publikum ülte körül.

Az élénk társalgás zajában Lőrinczy Dénes ur, unitárius lelkész lépett először az emelvényre. Komoly tárgyú előadását, mely-

hez alig használta előtte levő kéziratát, alapos tanulmány s egy egész élet megdöntetlen meggyőződése jellemzi, mely éppen ezért alig volt egy mulatni vágyó és figyelmét sokfelé megosztott társas kör keretébe illeszthető. Mindazáltal a nemes munka czélt nem tévesztette, mert mottója: a többi vallásfelekezetekhez való közeledés és kölcsönös megértés, mely a vallásból kiolyó sajátságos társadalmi előitéleteket volna hivatva megszüntetni, azt hiszem mindannyi hallgatónak lelkében rokon hurokat érintett. Az előadó megtisztult fellogása és helyes iránya dicséretre méltó, csinos előadásban nyert kifejezést.

A Krummel testvér kisasszonyok művészi játékáról szólva sokszor ismételt bírálatot mondunk, ha korrekt technikát és bámulatos precizitást emlegetünk. Csak annyit toldunk véleményünk eme karakteristikonjához, hogy örömről szolgálna a két kedves művésznőt estélyeink fényének emeléséhez máskor is, többször megnyernünk.

A harmadik pontban Dömjen Zoltáné urnó lépett az emelvényre a szokott biztossággal küzdve meg Győry Vilmos „A második asszony” című drámai költeményével. A versen végig vonuló dialog élénken megkülönböztethető hangváltozattal volt kiemelve, mi figyelmes tanulás és hosszú évek gyakorlata mellett bizonyít. Csak annyit és reménnyel mondhatok még: a viszontlátásra e téren mélyen tisztelt asszonyom még máskor is.

Zsigmond Annuska kisasszony énekdarabjai választásában valóban eltalálta a szerelmes szív édes tolmácsolóját. A népdal különben is a lélekkel rokon s milliók szívében kelthet egyszerre borongó vagy vidám hangulatot. Csengő ének az egyszerű, de gondos zongora kísérettel kellemes harmoniává olvadt össze, sok szerelmes szívecskét ragadva magával egy pillanatra az ábránd tarka világába. Hangja talán egy kissé lágyabb is volt mint többször hallott program-számaiban s egyrészt ennek tulajdonítható a megérdemelt tapsvihár, melyben a hálás publikum részlettet.

Szarka Ákos ur tudom nem krákéler s így nem is haragszik meg, ha „Krákéler”-éről, illetve róla az igazat megmondom. A jól betanult monolog szorgalomról, az élvezhető előadás ügyességéről tett tanuságot. Ugy látszik a deszkákon fesztelenül mozog s nincs színészi talentum híján. Hanem annyit mégis megsugok és ajánlok Ákos barátomnak, hogy ha holnap szavalni akar, akkor ma ne erőltesse meg nagyon hangszálait, mert mint ő is tapasztalhatta egy-egy szó könnyen bennre bed az ember torkában. Különben gratulálok.

Az „Örült” parodiája Útő Sándor urnak komikus előadásában szintén sikerült. Egy kissé sietett nagyon az előadással, de rátermett ügyességének tudható be, hogy állandóan vidám derűségben tudta tartani hallgatóit.

A műsor befejeztével Veress György ur a rendezőség nevében köszönetet mondott a nagyérdemű közönségnek pártfogó megjelenésért, külön emelve ki úrmösi Maurer Mihály főispán, Neuhold Emil államparancsnok és Heim Ferenc ezredparancsnok urak neveit, kik szíves megjelenésükkel az estély fényét szintén emelték.

Hogy végül Terpsichore vette át zajos birodalmát az világos és természetes.

B. L.

HIREK.

Brassó, okt. 3.

— Lapunk olvasóihoz! Október 1-jevel új előfizetési nyílt lapunkra.

A „Brassói Lapok” előfizetési ára helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

egész évre . . .	10 frt — kr.
fél évre . . .	5 frt — kr.
negyed évre . . .	2 frt 50 kr.

Darabokra szakgattak, eltiportak, szétzúztak bennünket. Itt jött ránk egy ezred tiszta fehér lovon, ott egy ezred csupa almásszürke lovon s a sápadt, rongyos fakó, sovány székelő honvéd lehajtott fejjel várta a halált . . .

És az öreg Puskás belemeresztette a szemét a Küküllő fölött lebegő ezüstös párába, mintha az elesettek lelkei ott gyülekeznének meghallgatni őt . . . és beszélt tovább, ránk sem nézve, a szellembajtársakhoz.

— A mi zászlóaljunkból csak öten menekültünk meg. Négy nagy-enyedi ifju diák, meg én . . . Héjasfalván rejtőztünk el s mikor sötétedni kezdett az erdőbe menekültünk . . . föl, egyenesen annak a nagy hegynek . . . fegyverünk nem volt . . . némán futottunk . . . míg az egyik diák össze nem esett. A karja át volt löve. Vittük magunkkal tovább. Kiverte szegényt a forráság. Egyre az édesanyját hívta és vizet kért . . . Nem mertünk ránézni, nehezen zihálva vittük tovább. Végre felértünk a hegytetőre.

Sötét éjszaka volt. Az égen kigyultak a csillagok, a földön kigyultak a tábortüzek. A Küküllő völgye tele volt az oroszok tüzeivel . . . Néha távoli trombitaszó ütötte meg tüllünket. A csucson heverve, mint zak-

latott vadállatok tompa kétségbeeséssel bámultunk alá . . . Vége mindennek, beszéltek a diákok. Talán csak mi öten maradtunk a nagy romlásból. De jó azoknak, a kik meghaltak, együtt vannak a legvittebbekkel — és már nem fáj nekik semmi. Elesett Bem apó, elesett Petőfi . . . Petőfi? Ki látta? Futni látták. Bizonyosan bekerítették . . . Szegény Petőfi!

A seblázás diák, ki háttal egy fának ült, kimeredt szemmel bámult ránk s a forró lehelet ki-be szaladt a száján. Fáj valamije? Kérdem. Fáj, a szívem — felelt. Elveszett a zászlónk is, elveszett Petőfi is . . . Petőfi, Petőfi! suttogá többször . . .

. . . És éjfél lön. Az éjre sötét felhők borultak. Elbujtak a csillagok. Az erdő fájdalmasan bugott, mintha a menekültek, a szenvedők, a haldoklók csöndes jajgatása volna. Elhallgattunk.

Egyszerre . . . Mi volt ez? Rémülten fölugrottunk és egymásra tekintettünk. Egy irtóztató jajkiáltás hasította végig a mindenséget. Végig hömpölygött a völgyön . . . vagy tán az égből jött? . . . Vagy a föld alól tört ki? Nem tudom. S míg egymásra meredtünk, a seblázás diák lassan fölemelte kezét, lemutatott a völgybe és rebegett:

— Most ütötték ugyan Petőfit!

Hideg borzadály futott át. Talán a ha-

ragos ég tiltakozó szavát hallattuk? Talán a fájdalmas anya? a baba jajkiáltása döngött a füllünkbe? És mi visszafójtott lélekzettel lestük, nem nyílik-e meg a föld, hogy elnyelje a rémtett elkövetőit? Nem szakad-e le az ég, hogy összetörje a földgolyót, melynek egyik világosságát kioltották? Nem, nem . . . minden csöndes, csak szívünk heves dobogása hallik. És lent a völgyben elhamvadtak a tábortüzek . . . csak a szélső örök tüze égett hosszú vonalban és nekünk úgy tetszett, mintha a megölt költő piros vére csorogna ott végig a fekete éjszakában.

Puskás elhallgatott . . . és én remegve néztem átszellemült alakjára eltorzult arcára s fényes szemére, melylyel mintha most is látná a kegyetlen éjszakát minden rémeivel . . . az elgázolt hazával, a vérbefuadt szabadsággal, a megfojtott költővel . . . S mintha most is hallaná a rejtelmes, nagy, velőthasító jajkiáltást . . .

Az öreg Puskás végig simította homlokát s így fejezte be:

— Bizony meghalt Petőfi.

Rá valami tizenöt évre Szatmármegyébe vetődtem. Egy barátom hitt meg, a ki megígérte, hogy megmutatja az ecsedi lapot.

Egy rekkenő nyári napon, puskával a vállunkon behatoltunk a sás világába.

Az előfizetési pénzek legczélse-
rűbben a „Brassói Lapok” kiadóhiva-
talába: Brassó, Kapu-utca 60. sz. a.
küldendők.

— **Hangversenyek.** Hackmüller Zelma
k. a. operaénekesnő hangversenyére, mely
okt. 4-én a városi vigadó nagy termében
Lassel Rudolf zeneigazgató és a Brandner
Antal vezetése alatt álló városi zenekar köz-
reműködésével fog megtartatni, újból felhívjuk
műpártoló közönségünk figyelmét. Kezdeté
fél nyolcz órakor este. Jegyek előre váltha-
tók Hiemesch W. úr üzletében s a hangver-
seny napján este a pénztárnál. — Vasárnap
okt. 8-án este fél nyolcz órakor a városi
vigadó nagy termében Krones E. karmester
vezetése alatt terített asztalok mellett
a katona zenekar tartja hangversenyét.

— **Bőrnemű ruházati és felszerelési
cikkek szállítása a közös hadsereg részére.**
A magas kereskedelemügyi m. kir. miniszter-
ium f. é. szeptember hó 22-én 62087/IX. 1899
szám alatt kelt leiratával a brassói kereske-
delmi és iparkamarának az 1900. évben a
kisipar útján beszerzendő bőrnemű ruházati
és felszerelési cikkek szállítására vonatkozó
pályázati hirdetményt küldötte meg, mely-
ből az érdekelt körök tájékoztatása céljából
a következők közöltetnek. Valamennyi az il-
lető ipar önálló üzésére jogosított mester
vagy önállóan vagy pedig mint valamely
szállítási szövetkezet tagja vehet részt a szál-
litásban. Az első esetben a hirdetményben
közöttet ajánlati minta szerint szerkesztett
ajánlatot maga tartozik benyújtani. Azon
kisiparosok, kik a szállítás eszközlése céljá-
ból szövetkezetté alakulnak, kötelesek min-
denekelőtt egy meghatalmazottat választani,
ki azután a jelzett minta értelmében szer-
kesztett ajánlatot az általa képviselt kisi-
parosok szintén egy minta szerint összeállí-
tandó névjegyzékével együtt tartozik bekü-
ldeni. Megjegyeztetük, hogy a szállítások oda-
ítélésénél a kisiparosok állandó vagy alkalmi
jellegű szövetkezetei az ugyanazon hely-
ről egyenként pályázó kisiparosokkal szem-
ben előnyben fognak részesülni. Az ajánla-
tok legkésőbb 1899. évi október hó 31-én

déli 12 óráig a brassói kereskedelmi és ipar-
kamaránál nyújtandók be, mely azokat a
szállítás felosztására vonatkozó javaslattal
együtt a kereskedelemügyi m. kir. ministeri-
umhoz fel fogja terjeszteni. Elkésve érkezett
ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Próba-
minták bemutatása és óvadék letétele nem
kivántatik. A szállítandó tárgyak mintái, ugy-
mint a hozzájuk tartozó leírások és rajzok, a
lábbeliekhez a szabási minták (patron:) is a
budapesti 2. sz. katonai ruharaktárban meg-
tekinthetők illetve onnan megszerezhetők. A
brassói kereskedelmi és iparkamara felhívja
az érdekelt köröket, hogy ebben a szállítá-
sban minél számosabban vegyenek részt. A
ki közelebbi tájékozást, nevezetesen a szál-
litandó cikkek ideai árai valamint az ajánlat
szerkesztése tekintetében útbaigazítást kíván,
forduljon a kamara irodájához.

— **A Mikó-kollegium kirándulása.** Em-
litettük volt, hogy a »Székely-Mikó-kollegi-
um« ifjusága tanulmányi kirándulásra ment,
a maros-ujvári sóbányákhoz. A kirándulás-
nak igen szép idő kedvezett s a tanulmányut
minden tekintetben igen jól sikerült. Menet
Nagy-Enyeden kiszálltak, hol a »Bethlen-kol-
legium« ifjusága lelkes óvációkkal, testületi-
leg fogadta a társ kollegium ifjuságát. A
város nevezetességeit és a kollegium beren-
dezésének megismerése után a híres
»Nagyenyedi két szűz« emléket dalok
és beszédek kíséretében megkoszorúzták.
Mintegy kilencszáz főből álló hallgatóság
verődött össze a rögtönzött hazafias ünne-
pélyen. Innen Gyula-Fehérvárra mentek, hol
a szeminárium tanári kara készséggel kalau-
zolta a történeti nevezetességi városban a
diákokat. Végre szombaton tulajdonképeni
céljukhoz, Maros-Ujvárra értek. Megszem-
lélték a híres sóbányákat, hol a bánya mér-
nökei igen szívélyes magyarázatokkal szol-
gáltak. Kellemesen lepte meg az ifjuságot,
hogy Ujvár földesura, gróf Teleki Ádám az
ebédhez és vacsorához borral kedveskedett
nekik s megengedte, hogy mintaberendezési
pinczéit és gazdaságát megtekinthessék. Az
érdekes utról vasárnap délelőtt ért haza az
ifjuság.

— **Benke Gyula.** Kézdivásárhely város
országgyűlési képviselőjének — a mint teg-
nap irtuk — ő Felsége a III. oszt. vaskoro-
narendet adományozta. Kitüntetése vá-
lasztói körében is őszinte örömet keltett s
most Kézdi-Vásárhelyt mozgalom indult
meg, hogy a derék képviselőt, ki a város
érdekeit is oly sikeresen munkálja, a vá-
lasztókerület ünnepélyesen üdvözölje.

— **Három éves öngyilkos.** Mindennap
állandó hírként olvassuk, hogy itt vagy a-
mott egy szerelmes ifjancz, vagy életét unt
özvegy öngyilkosságot követett el, de hogy egy
3 (mond három éves) kis leányka is ilyesmire
vetemedjék, ez már igazán a csodálatos
dolgok közé tartozik. Véletlennek alig mond-
ható, mert egy három éves gyermek is bir
annyi erővel, hogy magát kötelekéből ki-
szabadítsa. Az eset Zabola községben törté-
tént, hol a három éves Keresztes Juliskát
anya otthon hagyta, míg a sertécsordát őrző
nagyobb gyermekeinek ebédet vitt. Mi-
dön az anya hazajött, gyermekét az ajtó kü-
szöbén halva találta. Nyakára volt gombolyít-
va az ajtó behuzására szolgáló zsineg.

— **A boszu áldozata.** Máté Rudi za-
bolai cigány katonasága alkalmával felje-
lentette, hogy Furus Miklós kovásznai czi-
gányfiu sem volt ám még sor alatt, pedig
az még idősebb, mint ő; a minnek követke-
ménye az lett, hogy Furus Miklóst is beszo-
rozták. Most, midőn Furus a behívót kezébe
kapta, anyira elkeseredett rajta, hogy bo-
szut forralt Máté ellen s boszuját Zabolán
Máté lakásán akarta végrehajtani, de szeren-
csétlenül járt, mivel Máté már régen gondolt
erre s felszerelve tartotta magát védelmi esz-
közökkel s midőn Furussal Zabola utcáin
összetalálkozott, kését Furusnak balvállába
ugy mártotta kétszer bele, hogy annak
minden további boszuja lecsillapult. A dolog-
nak a kovásznai kir. járásbírósnál lesz
folytatása.

— **Bartha ur hirdetésére** fethívjuk t.
olvasóink figyelmét.

Csinosan butorozott hónapos szoba
olesón bérbeadandó. Bővebbet az Orien.
Nr. 1 irodájában.

Nagy csöndesség vett körül bennünket;
még a bogarak sem zümmögtek; még a ma-
darak sem röpködtek; minden teremtetett ál-
lat elült és aludt.

Egyszerre a messzeségben tompa dör-
dülés gördült végig az égen. Azután a ná-
das elkezdett halkan zizegni, mintha azt
auttogná: Vihar lesz, vihar lesz, vigyázzunk.

Azután a víz elkezdett remegni, fodro-
sodni. Apró hullámokban szaladt a part felé,
mintha ott akarna elbujni.

Madarak jeladó kiáltásai töltötték meg
a levegőt. Figyelmzettették egymást a vészre
s gyors rebbenéssel menekültek.

Most a vihar első hadoszlopa végig
száguldott a lápon. Jajgatva borult le előtte
a gyöngye sáserdő s összekuszálva emelte
fel újra tejét.

Mi egy nádvagó ember kunyhójába me-
nekültünk.

Hirtelen sötétség borult a földre. Aztán
nagy dördülés következett, mely megrázott
eget és földet s az erőszakosan kettérepesz-
tett felhőből egyszerre leszakadó eső korbá-
csolni kezdte a lápot.

A láp jajgatott.

A mint a kis ajtó előtt fekve, kifelé
figyeltem, az irtóztató hangzavarból mintha
sírást, majd kétségbeesett jajveszélést, zo-
kogást, nyöszörgést, mormogást, ijedt sele-
selést hallottam volna ki.

Mintha a láp ismeretlen világának ezer
meg ezer rejtelmes állata marná egymást a
biztos menedékhelyért. . . vagy mintha az
az elnyomottak csikorgatnák tehetetlenül a
fogukat a zsarnok ostorcsapásai alatt. . .

Kábultan bámultam ki az elemek üt-
közetébe.

És ekkor egy éles hang, egy óriási ki-
áltás hasította végig a kaoszt.

Mi volt ez?

Talán a küzdő láp lelkének jajsza-
va? Talán egy szenvedő embertársam kiál-
tása, a ki hirtelen megjelenni látja maga
előtt a Halált.

És ekkor, mintha agyvelőm sötétségén
is villám cikázott volna keresztül, eszembe
jutott az a holdas éj a Küküllő hidján. . .
az öreg Puskás elbeszélése. . . és az a
hang, a mely a segesvári véres nap éjsza-
káján jajgatott a sötétségben.

És akkor eszembe jutott, hogy hol
vagyok.

Eszembe jutott, hogy a vihar egyik
végén van Erdőd, — a másik végén van
Koltó. . . A világnak az a két pontja,
mely boldognak látta a költőkirályt. . . és
csak ez a két hely látta boldognak. . .

És a dörgéstől, a villámlástól, a rej-
telmes hangok zűrzavarától elkábult fejem-
ben különös gondolat támadt. Örült gondo-

lat volt, de betöltötte minden porcikámat s
hevesen zugott át rajtam, vérem lüktető
hullámaival együtt.

Oda fordultam társamhoz.

— Hallottad azt a kiáltást?

— Nem hallottam semmit.

— Azt az éles jajkiáltást, mely keresz-
tül zugott a viharon?

— Halucinálás, édes fiam.

. . . Nem, nem, ez nem káprázat. . .

Ő itt van, itt bujdosik, itt bolyong, hol az
első szerelem édes kinjai marczangolták szí-
vét. . . hol a völgyben nyílnak a réti vi-
rágok. . . hol zöldel a nyárta az ablak
előtt. . . ott nyargal szilajul a szélvész és
villám szárnyán. . . panaszait belerikoltozza
a menydörgésbe. . . jajgat elveszett ifju
életén. . . Sírja rövid boldogságát.

Ne feledjétek ezt ti, kik engem hall-
gattok, délczeg szülőttei e bájos vidéknek
ti szépséges szép asszonyok és barnaarczu
férfiak. . . a költő lelke itt él köztetek. . .
a virág illatában, az erdő zugásában, a pa-
takok csörgésében, a vadvirágos mezőket
előntő arany napfényben, vagy az éjjel to-
vasuhanó fekete madarak éles kiáltásában. . .
de itt él. S gondolatok rá, ha a láp titok-
zatos világa felől a vihar mennydörgését
halljátok!

Rákosi Viktor,

Magy. kir. államvasutak.
139232—99 szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. igazgatósága az 1900 évi január 1-től 1904. év végéig szükséges különféle pályafentartási és műhelyi szerszámok és eszközökre, továbbá csákányok, lapátok, ásók, furók, taligák, vasalt kútvédredek, szénkosarak, rőspályók, reszelők, fűrészek, gereblyék, szalag mértékek, lámpa-ollók, papirollók és bádoggvágó ollók, gyaluk, gyaluvasak, üvegvágó gyémántok lakatok, tintatartók, jelzőszálzók, kendertárczák, fémhőmérők, kátrányozott jelző zsinegek, köszörő kövek, jelző sípók bádoggos munkák u. m. lámpások, kannák tüztöltő és vízvedrék durranó gyutacs szelenczék, szelenczék stb. vasalt emelőrudak, tűzicsáklyák, összehajtható mérő pálczák, székek, altiszi karkötők, irattáskák bőrből, borjubékok kaláuz kűrtök és zsinorok, kefeneműek, hőmérők, palaczkok, poharak, kavicsrostélyok, stbre iparnemenként csoportosítva, nyilvános pályázatot hirdet.

Pályázati határidő 1899. évi november hó 8-a a bánatpénz letétel 1899. november 7-ike.

Utbaigazítás, ajánlati űrlapok, feltételek, rajzok stb. az igazgatóságnál Budapesten (Andrássy-ut 73 sz. II. em. h. 3 ajtó) a hivatalos órákaan 8—2-ig szerezhetők.

A pályázati felhívás teljes szövege és a részletes jegyzékek ezenkívül valamennyi vidéken székelő üzletvezetőségnek is tekinthetők.

A minták a budapesti központi szertárban megtekinthetők.

Budapest, 1899. szept. havában.

Az igazgatóság.

Rezsőparkkal szemben minden nap láthatók
a világ legokosabb kutyái.

Konkurrencia nélkül.

Caró, a világ egyetlen zongorázó kutyája s úgy ő, mint 20 társa mind szeretetre méltó állatok. Mutatványaik meglepik a nézőt. Köztük Caró az elsőrendű, mely a többek között „Az utolsó rőzsát” a „Martha” operából játssza, a mi az ő kedvence darabja. Az utóbbi kutyákat sok fáradozás után írás, olvasás, és számolásra is rabírtam, úgy hogy a közönség által feladott számtani példákat megoldani képesek. Ismerik a festéket, a virágokat, erőmutatványokat produkálnak és táncolnak. Szóval a művészet legmagasabb fokán állanak, eddig meg nem látott módon. Ezen érdekes előadáshoz bátorodom a n. é. közönséget meghívni.

Belépti díj: Támlásszék 50 kr., I. hely 40 kr., II., 30 III. hely 15 kr. Katonák csillag nélkül és deák az első három helyen felét fizetik. — Kezdeté délután 4 órakor és tart este 9 óráig, Vasárnap d. u. 3-tól este 9-ig minden órában egy előadás.

Számos látogatásért esedezik.

H. Prechtel,
tulajdonos.

UJ!

Semona

UJ!

a világ egyedül létező élő mellszobra. Elegáns megjelenés. Biztos siker.

Kimutatás

a Brassói Első Takaré- és Önségélyző Szövetkezet.

1899. évi szeptember havi forgalmáról.

Kiadás.

Kölcsön számlán	125525 08
Hetibetét számlán	1771 27
Hetibetét kamat számlán	7 93
Takarékletét számlán	11298 04
Takarékletét kamat számlán	23 61
Visszeszámitási számlán	36201 45
Visszeszámit. kamat számlán	237 90
Oszt. magy. bank giro szám.	24937 98
Fizetések számlán	330 —
Üzleti költs. házbér számlán	29 73
Különfelek számlán	58 85
Pénzkészlet 1899. szept. 30-án.	2771 81

Összesen 203193 65

Piblinger Ede
pénztáros.

Bevétel.

1899. aug. 1-ől átj. pénz kész.	1772 13
Kölcsön számlán	115782 —
Kölcsön kamat számlán	3061 36
Hetibetét számlán	3905 39
Takarékletét számlán	18969 48
Visszeszámitási számlán	36765 —
Oszt. magy. bank giro szám.	24781 —
Különfelek számlán	134 07
Felvételek s kv. díj számlán.	23 22

Összesen 203193 65

Kelt Brassóban, 1899. évi szeptember hó 30-án.

Leitinger József
vevőigazgató.

Üzleti-megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a helyi piacon (Hirscher-utca 20 sz. a.) f. é. október 2-án

Bartha István

ezég alatt egy liszt, gabona és mindennemű ázalék üzletet nyitottam.

Kereskedelmi szakismereteim által, melyeket a helybeli legnagyobb ezégeknél több évi működésem alatt szereztem, azon helyzetben vagyok, hogy a n. é. k. kívánalmainak minden tekintetben megfelelek, miért is kérem új vállalatomat becses jóindulataival támogatni, melyet a legszolidabb kiszolgálással fogom viszonzni.

Mély tisztelettel

Bartha István.

Természetes tiszta erdélyi borok

Neustädter K. pinczéjéből, Brassó

Hogy igen tisztelt vevőimnek boraim beszerzését kényelmesebbé tegyem, az alant felsorolt ezégeknél készlet van és mindenkor az eredeti árak mellett kaphatók és pedig:

Hesshaimer J. L. & A. uraknál

Hasenmayer Fritz urnál

Gabel ur schwachati sörcarnokában.

és saját Ó-Brassói fióküzletomban Hosszu u. 30. Dinka István urnál

Valamint alólirott raktárban.

kiváló tisztelettel

NEUSTÄDTER KÁROLY

Bolonya, Kut-utca 13. sz.